בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לערעורים פליליים

ע"פ 5016/16

ע"פ 5086/16

לפני:	כבוד המשנה לנשיאה א' רובינשטיין כבוד השופט י' עמית כבוד השופט נ' סולברג
המערער:	מדינת ישראל
	נ ג ד
המשיב:	פהמי אלסאנע

ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בבאר שבע (השופט ע' כהן) מיום 5.8.16 בת"פ 42867-02-14

תאריך הישיבה:	כ' בחשון התשע"ז (21.11.16)
בשם המערער:	עו"ד מירי קולומבוס
בשם המשיב:	עו"ד מחמוד אלסאנע

פסק-דין

המשנה לנשיאה א' רובינשטיין:

א. לפנינו ערעור המדינה וערעור המערער-המשיב פהמי אלסאנע (להלן המערער), בהתאמה, על העונש שנגזר על המערער. המערער היה אמור להתיצב לריצוי מאסרו (החלטת השופט סולברג מיום 29.6.16) ביום 17.7.16 ולא עשה כן. הוא לא הופיע היום לדיון בבית המשפט, הגם שהגיע לשיחה עם שירות המבחן ב-27.10.16. בנסיבות אלה נמחק ערעורו.

ב. נציין כי עובדת אי ההתיצבות נתבררה רק לקראת הדיון בערעור. המשמעות היא, כי במשך ארבעה חודשים ויותר לא הובחן על-ידי הרשויות כי "הילד איננו" וכי יש לאתרו. דבר זה אומר דרשני. על פי מה שנמסר על-ידי באת כוח המדינה, הנוהג הוא כי לאחר חודשיים של אי התיצבות נערכת בדיקה, מה שלא אירע כאן. לטעמנו, בלא

שניטע מסמרות מהיעדר תמונה שלמה, תקופה זו של חודשיים נראית ארוכה מדי, שהרי יתכנו נאשמים מורשעים שיש מהם סכנה לציבור גם אם היו משוחררים בערובה, וכיצד יישארו חופשיים זמן ממושך לאחר גזר דינם, שהדבר ייבחן. במקרה דנא גם עסקינן בכפל התקופה. מתבקש הסבר של שירות בתי הסוהר שיוגש בתוך 15 יום באמצעות הפרקליטות.

ג. אשר לערעור המדינה, המדובר בהרשעה בעקבות הודאה בכתב אישום מתוקן בעבירות חבלה בכוונה מחמירה (ניסיון), הפרעה לשוטר בעת מילוי תפקידו, נהיגה בפסילה וחובת פוליסה. המערער נהג ברכב של אחיו בהיותו פסול נהיגה וללא ביטוח. כשהבחינו שוטרים בנסיעה חשודה, רדפו אחריו, והוא נהג בהימלטו במהירות רבה תוך התעלמות מקריאות כריזה של השופטים, חלף על פני בתי ספר, תוך חציית מעברי חציה שהולכי הרגל ההולכים בהם נאלצו לקפוץ כדי להימנע מפגיעתו. למערער 25 עבירות תעבורה (כולל מאסר) וכן שתי הרשעות קודמות בפלילים. בין עבירותיו נהיגה בפסילה, התחזות, תקיפת שוטר, סיוע לקבלת רכב גנוב והסעת שוטר שלא כדין, ולחובתו מאסרים מותנים. שירות המבחן המליץ על עבודות שירות, אך בית המשפט קמא לאחר מניית השיקולים גזר 20 חודש וכן הפעלה של מאסרים מותנים בני 8 ו-4 חודשים בחופף זה לזה ובמחצית חפיפה לעונש בתיק זה, ובסך הכל 24 חודשי מאסר, וכן הושתו מאסרים על תנאי ופסילה לעשר שנים.

ד. בערעור ובפנינו נטען מטעם המדינה כי על פי מדיניות הענישה הנוהגת ותקדימים העונש קל באופן קיצוני. תסקיר שירות המבחן שקיבלנו המליץ שלא להחמיר אלא אף להקל, אך נציגת שירות המבחן הודיעה בפנינו כי נוכח היעדר האמינות בכך שבפני השירות לא גילה המערער כי לא התיצב למאסרו, אין התסקיר עומד עוד. מטעם המערער נטען כי אין מקום להחמיר, והוא אף סבור כי היה מקום להקל (כאמור נמחק ערעורו).

ה. בנסיבות סבורים אנו כי יש ממש בערעור המדינה. המערער ביצע את עבירותיו בחינת חטא על פשע. העבירות שבתיק דנא בוצעו כשלחובת המערער מאסרים מותנים בני הפעלה. הוא לא למד לקח מעבירותיו הקודמות. יש חומרה מיוחדת בנהיגה פרועה במעברי חציה שבהם הולכי רגל, ותודה לאל שלא נגרמו תוצאות חמורות. החלטנו לתת ביטוי לחומרה בכך שהמאסרים המותנים יופעלו באופן שהמאסר המותנה בן שמונת החודשים ומחצית המאסר המותנה בן ארבעת החודשים יופעלו במצטבר, וחודשים

בחופף למאסר הנוכחי, כך שהמאסר בפועל יעמוד על 30 חודש. שאר חלקי גזר הדין בעינם. ערעור המדינה מתקבל לפי האמור. המערער יתייצב לאלתר, וככל שלא יעשה כן מחובת הרשויות לאתרו בהקדם האפשרי.

ניתן היום, כ׳ בחשון התשע״ז (21.11.2016).

המשנה לנשיאה | ש ו פ ט | ש ו פ ט

העותק כפוף לשינויי עריכה וניסוח. 16050160_T02.doc רח
מרכז מידע, טל׳ 077-2703333 ; אתר אינטרנט, www.court.gov.il